

Ajánló

Stratégia – jövőkép

A kilencvenes években – az internet elterjedésével – az a kép alakult ki, hogy a könyvtáraknak meg kell mutatkozniuk a hálózaton és igyekezniük kell mielőbb elérhetővé tenni katalógusukat a világhálón. Akkor még nem látszódott, hogy a könyvtárak jövője nem a hálózaton, hanem a hálózatban van. Ez nem üres szillogizmus, a kettő közt óriási minőségi különbség van.

A közelmúltban az akadémia hálózatot kiszolgáló *Nemzeti Információs Infrastruktúra Program* (NIIF) szerepe és helye lényegesen megváltozott, az intézet a *Kormányzati Informatikai Fejlesztési Ügynökség* (KIFÜ) része lett. Ez a – sokak által az „NIIF parlamentjének” tartott – makroméretű egyesületnek, a HUNGARNET-nek a pozícióját is megváltoztatta. A Hungarnet Elnöksége új stratégia kimunkálása mellett döntött, és megfogalmazódott az igény, hogy az akadémiai hálózat könyvtárai vázolják fel speciális hálózati infrastruktúrával kapcsolatos kívánásaikat, szakmai jövőképeket. **Kokas Károly** „A hálózat könyvtárai: A magyar könyvtárak jövőképeiről az akadémiai hálózaton” című írása ehhez kíván segítséget adni, úgy, hogy igyekszik vitát is inspirálni a kérdés körül, illetve kiegészítésekre is kéri az olvasóit.

Holl András „Vízió a tudományos (szakkönyvtári) informatikai infrastruktúráról” című cikkében leírja, hogy a digitális áradat rengeteg adattal, információval önt el bennünket és a felhasználók teljes élete, tevékenysége egyre inkább a webre helyeződik át. Ugyanakkor felvázolja, hogy mit jelent ez a tudomány területén, ezen belül is a tudományos szakkönyvtárak, a közgyűjtemények számára és melyek a prioritások a stratégiák készítésekor.

Tiszteld a múltat, és tegyél a jövőért!

Virágos Márta „100 év: Mozzanatok a Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtárának történetéből” című írása a könyvtár elmúlt 100 évének sajátos ívét mutatja be. Az egyetem megalakulásakor (1912) egységes intézmény létrehozásáról döntött az akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter, így a könyvtár története is egy intézmény fejlődéséhez kapcsolódik egészen 1950-ig. 1950 és 2000 között az autonóm módon működő felsőoktatási intézmények könyvtárai önállóan, de számos szalon összefonódva szolgálták az oktatás és a tudomány információellátását. Így természetes volt, hogy a politikai változások után az universitas gondolatához való visszatérés a könyvtárak életében a még szorosabb együttműködést indította el, míg nem 2000-ben megalakult az integrált *Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtára*, amely azóta is egységes szerkezetben és szolgáltatásokkal látja el az oktatást, a kutatást és a gyógyítást segítő feladatait.

Fonyó Istváné